

VI. АНАЛИЗА ЕФЕКТА

1. Одређивање проблема које закон треба да реши

Проблеми који су се у протеклом дужем временском периоду примене важећег закона увећавали, а односе се на начин функционисања спортских организација, стручни рад и усавршавање од значаја за развој спорта, положај спортисте и његову улогу у систему спорта, као и улогу других учесника у том систему, финансирање, категоризација и стратешка опредељења, као и квалитет надзора над применом закона и обезбеђењем мера које се могу применити ако је то неопходно, довољни су разлози за одговор на питање које проблеме закон треба да реши. Такође, значајно је извршити процену имовине спортских организација, савеза, центара и друштава, утврдити њену структуру и, на крају, завршити процес приватизације друштвеног, односно државног капитала, посебно имајући у виду уставно опредељење у том делу.

Зато је Законом о спорту потребно уредити права и обавезе спортиста и осталих физичких лица у систему спорта, питања везана за правни положај, организацију и регистрацију правних лица у систему спорта, општи интерес и потребе и интересе грађана у области спорта, финансирање, категоризације у области спорта, Стратегију развоја спорта у Републици Србији, школски спорт, спортске објекте, организовање спортских приредби, национална признања и награде за посебан допринос развоју и афирмацији спорта, вођење евиденција, надзор над радом организација у области спорта и питања у вези са евидентирањем и приватизацијом у области спорта.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу

Доношењем Закона о спорту постићи ће се следећи циљеви:

- хармонизација прописа о спорту са прописима Европске Уније у овој области и прописима Савета Европе;
- дефинисање пирамидалне структуре спорта, како на државном тако и невладином нивоу, са јасним дефинисањем надлежности, права, обавеза и одговорности у зависности од одговарајућег нивоа (држава, покрајина, град, град Београд, општина – национални савез, спортска друштва, спортска удружења);
- стварање основа за доношење и имплементацију дугорочне Националне стратегије за развој спорта;
- афирмација аутономије спортских савеза у регулисању унутрашњих односа;
- унапређење стручног рада у спорту;
- стварање оквира за повећање обухвата бављења спортом деце, младих, жена, старих, хендикепираних, на радном месту;
- подршка и подстицање бављења спортом на вишим нивоима (врхунски спорт), уз дефинисање приоритета;
- обезбеђење планирања изградње потребних спортских објеката и заштита намене постојећих спортских објеката;
- унапређење здравствене заштите спортиста;
- дефинисање основних права и обавеза спортиста и афирмација положаја врхунских спортиста;

- донети или су у процедури доношења,
- разлози који проистичу из нерегулисаности појединих важних питања за функционисање система спорта у Републици Србији, како у важећем Закону тако и у општим законима за поједине области,
 - разлози који проистичу из неусклађености појединих решења Закона са корисним упоредноправним решењима.

5. На кога ће и како утицати предложена решења

Решења предложена у Закону о спорту утицаће на:

- физичка и правна лица, као и предузетника, који се баве спортском активношћу, односно делатношћу, као учесници у систему спорта;
- спортске стручњаке и стручњаке у спорту, јер Закон предвиђа да се једино ова лица могу бавити стручним радом у спортским организацијама и другим организацијама у области спорта;
- спортске организације (спортско удружење и спортско привредно друштво), гранске спортске савезе, територијалне спортске савезе, Олимпијски комитет Србије, стручна и друга удружења и савезе у области спорта, Завод за спорт и медицину спорта Републике Србије, установе и привредна друштва у области спорта и спортске задужбине, фондације и фондове.

6. Трошкови које ће примена закона изазвати код грађана и привреде, посебно малих и средњих предузећа

За примену овог закона није потребно у 2009. години обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије. Брзина којом ће се вршити имплементација закона зависиће у одређеној мери и од висине средстава која се на годишњем нивоу обезбеђују у буџету Републике Србије (обезбеђење средстава и програма за јединствену евиденцију, евидентирање спортских објеката, матичне евиденције и сл). По окончању поступка евидентирања и отпочињању поступка приватизације, биће потребно обезбедити одређена средства за утврђивање структуре и процене капитала и утврђивање друштвеног, односно државног капитала ради спровођења поступка приватизације.

7. Да ли позитивни ефекти оправдавају трошкове

Полазећи од начелне анализе постојећег Закона, као и већег броја отворених питања уочава се неколико кључних разлога у прилог доношења новог Закона, а то су:

- Терминолошка неусклађеност са одредбама Устава Републике Србије (пример: члан 26. Закона о спорту у коме се користи термин „друштвени капитал“ који више не постоји у правном систему Републике Србије);
- Неусклађеност са новодонетим правним прописима;
- Непрецизно дефинисање и регулисање спортских делатности; —
- Нерегулисаност појединих важних питања за функционисање система спорта у Републици Србији, како у важећем Закону, тако и у општим законима за поједине области;

укупном трајању од три недеље, постављена је наведена радна верзија Нацрта закона на сајту Министарства омладине и спорта.

У току јавне расправе организовани су округли столови у Београду, Крагујевцу, Новом Саду, Сомбору, Зрењанину, Шапцу, Ужицу, Лесковцу и Нишу, са учешћем свих заинтересованих субјеката. Термини одржавања круглих столова унапред су прецизирани и објављени у средствима јавног информисања, тако да су све заинтересоване стране имале прилику да своје ставове, коментаре и сугестије изнесу и усменим путем и у писменој форми.

Такође, заинтересовани субјекти били су у могућности да своје сугестије, примедбе и мишљења доставе поштом или на е-мејл Министарства омладине и спорта.

Све примедбе, сугестије и коментари који су приспели за време трајања јавне расправе, разматрани су од стране радне групе коју је образовао министар омладине и спорта, са задатком израде радне верзије Нацрта закона о спорту, коју су чинили истакнути стручњаци из спорта, права и запослени у Министарству. Све примедбе, сугестије и коментари који су оцењени као оправдани и целисходни и доприносе унапређењу система спорта, транспарентности и квалитету односа учесника у систему спорта, а у складу су са одредбама директива Савета Европе и Европске комисије, уграђени су у текст Нацрта.

10. Које ће мере бити предузете да би се остварили разлози доношења Закона

По ступању на снагу овог закона, неопходно је донети читав сет подзаконских аката у овој области, предвиђених овим законом и затим успоставити систем регистрације спортских организација, вршења надзора, систем категоризација у области спорта, остваривања општег интереса у области спорта по утврђеном програмском календару, школског спорта, спортских објеката, вођења евиденција, евидентирања и утврђивања структуре имовине, односно капитала и приватизације у области спорта.

...to the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

...the ... of the ...

- Неусклађеност и недовољна транспарентност власничких и управљачких структура. ➔

Због свега наведеног, намеће се потреба доношења новог, знатно исцрпнијег и прецизнијег Закона о спорту, што представља приоритет у процесу реформе правног оквира који уређује спорт у Републици Србији. Овај закон треба да омогући реализацију визија Министарства омладине и спорта да Република Србија до 2013. године постане:

- Држава у којој је спорт доступан свакоме, а нарочито деци;
- Држава са развијеном спортском инфраструктуром;
- Држава врхунских спортских достигнућа;
- Држава у којој је спорт чинилац развоја;
- Држава где се негују спортски таленти;
- Држава у којој су права и обавезе спортских субјеката гарантовани правним нормама.

Спорт и спортске активности на свим нивоима и у свим облицима обезбеђују физичку, менталну и социјалну добробит грађана Републике Србије, тако да сматрамо да позитивни ефекти новог закона у потпуности оправдавају трошкове.

8. Да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију

Један од циљева овог закона је да се претходно евидентира имовина, затим утврди структура и вредност капитала и потом изврши приватизација друштвеног, односно државног капитала. Претходно питање које се поставило приликом регулисања поступка приватизације било је питање утврђивања структуре имовине, односно капитала спортских организација и из тог разлога законом је најпре прописана тзв. фаза евидентирања тј. обавеза за све спортске организације, спортске савезе и спортска друштва (субјект евидентирања) да у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона поднесу пријаву за евидентирање структуре имовине, односно капитала (евиденциона пријава) ради утврђења друштвеног, односно државног капитала. Како би се могло доћи до тачне процене структуре имовине, односно капитала законом је прописано и која документација мора да се достави уз евиденциону пријаву. Министар ближе уређује садржај и образац евиденционе пријаве у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона. Санкција за неподношење евиденционе пријаве у прописаном року је брисање из одговарајућег регистра, осим уколико су постојали оправдани разлози, дефинисани овим законом, за неподношење пријаве. У поступку по евиденционој пријави Министарство уписује у евиденцију добијене податке о субјекту евидентирања и о спортским објектима које користи. На овај начин Министарство ће имати потпуне релевантне податке о спортским организацијама и могућност да устроји евиденцију која ће одговарати фактичком (стварном) стању.

9. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове

У поступку припреме Нацрта закона о спорту спроведена је опсежна јавна расправа, према програму који је усвојио Одбор за јавне службе Владе Републике Србије. У складу са наведеним програмом јавне расправе, у

- установљење система праћења стања у спорту и информационог система спорта у Републици Србији;
- дефинисање услова за обављање спортских активности и делатности, њихово разграничење у зависности од врсте активности и делатности и од тога да ли је у питању професионални или аматерски, односно масовни спорт;
- дефинисање конзистентног и транспарентног система финансирања спорта из јавних прихода (буџет) са различитих нивоа јавних власти. Контрола трошења добијених средстава;
- развој и унапређење школског спорта и установљење функционалног система школских спортских такмичења;
- формирање Националног савета за спречавање насиља и недоличног понашања у спорту;
- спречавање негативних појава у спорту;
- дефинисање оквира за организовање спортских такмичења, посебно за организовање великих међународних спортских такмичења на територији Републике Србије;
- децентрализација појединих државних функција у области спорта;
- остварење надзора над обављањем спортских активности и делатности.

3. Друге могућности за решавање проблема

Вршење спортских активности и делатности улази у велики број области које су регулисане одговарајућим законима. Ствар је политичког опредељења и правне технике да ли ће поједина „спортска” питања бити регулисана у оквиру општих системских закона који регулишу поједине области или ће се регулисати једним „спортским” *lex specialis* законом. Изразита специфичност спорта и искуство да специфичности увек остану изван општег закона, указују да је потребно посебним законом уредити сва она питања која су од посебног значаја за ефикасно и складно функционисање спорта у Републици Србији, тако да Закон постоји већ више од деценије али је потребно важеће решење ускладити са потребама и интересима спорта данас.

4. Зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема

Закон о спорту Републике Србије (у даљем тексту: Закон) донет је 1996. године („Службени гласник РС”, број 52/96). Анализа примене Закона и проблема са којима се сусрећу у раду државних органи и организације у области спорта показала је да је Закон у основи одговорио очекивањима која су постојала при његовом доношењу, али и да је за даље унапређење стања у спорту Републике Србије потребно донети нови Закон о спорту. Разлози за доношење новог закона могу се класификовати на следећи начин:

- разлози који проистичу из непрецизности или неприменљивости, односно сувишности појединих решења Закона,
- разлози који проистичу из неусклађености са другим новодонетим правним прописима,
- разлози који проистичу из нових прописа који су у међувремену